Anul III

N.o 2-3

CĂMINUL

SÃO PAULO — BRAZĪLIA

Anul III. No. 2-3

- São Paulo, Aprilie-Iulie 1953 -

DE CINE VA FI CAȘTIGAT VIITORUL RAZBOI ?

Despre forțele de care ar dispune Uniunea Sovietică in cazul unui nou războiu mondial, avem prilejul de-a ne face o idee din cele ce se publică, destul de des dealtfel, prin ziare. Presa occidentală s'a ocupat și continuă să se ocupe cu predilecție de acest capitol, servind publicului cifre și tot felul de date interesante. Comentariile de cari sunt acompaniate aceste inșirări de date, precum și concluziile la cari ajung semnatarii articolelor respective apărute in diverse ziare sau reviste, nu coincid intotdeauna, ba mai mult, sunt in unele cazuri diametral opuse. Deși, in general, au la bază acelaș material informativ.

Este adevărat că din informațiile ce ne stau la dispoziție, nu putem afla adevăratul potențial strategic al Sovietelor, deoarece multe elemente ne-au rămas tăinuite, păstrate fiind sub sigiliul celui mai desăvârșit secret. Afară de aceasta, se știe că din rațiuni de ordin tactic și propagandistic, anumite date sunt inadins exagerate sau, din contră, prezentate intr'o lumină care să le diminueze valoarea reală.

In ultimul timp, totuș, s'a ajuns a se stabili cu destulă aproximație potențialul militar al inamicului din răsărit. Astfel, la ora de față, Rusia Sovietică dispune de 6 Armate cu un total de aproape 3 milioane de oameni. La acestea se adaugă armatele țărilor așa zise satelite, și anume: Polonia cu 450.000, Romania cu 300.000, Bulgaria cu 280.000, Cehoslovacia cu 240.000 și Ungaria cu 150.000 oameni. In ce privește China comunistă, nu s'au putut obține incă date mai precise, se evaluiază totuși la un milion de oameni forța militară de care dispune in cazul unui războiu iminent.

In lumina acestor cifre, armata sovietică - fără a include sateliții - este azi cea mai puternică forță din lume. Dar nu numai din punct de vedere numeric, ci și in ceace privește gradul de instruire. Și e vorba aci exclusiv de trupele terestre.

Armata de uscat a Sovietelor se bazează mai cu seamă pe diviziile blindate. Numărul tancurilor și carelor de asalt este evaluat la 60.000. Producția anuală in această ramură a armamentului este de circa 5.000. Desigur, forța nu rezidă numai in număr, ci mai ales in calitate. In această privință americanii și-au dat seama că dotarea cu cele mai noui și perfecte aparate optice, apoi blindajul, viteza, și nu la urmă calitatea armelor de bord, este in multe cazuri superioară la carele de asalt sovietice.

Nu mai puțin bine pregătită este URSS in aer. Piloți excelenți, fără a se ști exact numărul total al acestora, la o flotă aeriană ce totalizează cca 24.000 aparate de vânătoare și bombardiere rapide, 6000 bombardiere și aproape 15.000 avioane de transport. Aparatul de vânătoare "Mig 15", care in multe privințe este superior avioanelor de vânătoare americane, a fost de-

ja depășit de alte tipuri mai noi,"Mig 17" și "Mig 19", despre care nu se știe prea mult. Producția in avioane este considerabilă; circa 15.000 de aparate (de toate tipurile) anual. De notat că in cifrele amintite până aci,nu sunt incluse avioanele țărilor "satelite",cari, ce e drept,sunt in majoritate de tip vechiu și nu trag prea mult in cumpănă.

Cu adevărat surprinzătoare sunt cifrele privitoare marina de războiu sovietică. Până mai ieri,locul al doilea in lume il ocupa pe mare Anglia, - după d ce in 1938-39 cedase intâetatea deținută atâta vreme, Statelor Unite. Astăzi Marea Britanie a trecut pe al treilea plan. In locul al doilea,imediat după Statele Unite,s'a plasat Uniunea Sovietică, cu 20 crucișătoare din cele mai puternice,peste 100 de distrugătoare și 350 de submarine, ultimile,de cel mai perfecționat tip. (Anglia,spre exemplu, nu are decât 37 de submarine). Și orice s'ar spune, marina va continua să joace și intr'un viitor războiu,un rol foarte important.

Lumea iși pune intrebarea: de cine va fi câștigat viitorul războiu? - căci războiu va fi, mai curând sau mai târziu. Oricâtă strădanie depun conducătorii Occidentului liber,și oricâte eforturi vor mai face in viitorul apropiat, prin fel și fel de conferințe, ei nu vor putea inlătura ciocnirea cea mare dintre Occident și Răsăritul comunist; fiindcă această ciocnire va fi pur și simplu de neevitat. Iar părerea noastră - cu riscul de a fi considerați "agitatori de războiu" - printr'o foarte plastică frază germană: Lieber ein Ende mit Schrecken,als ein Schrecken ohne Ende!" Și credem că exprimăm prin aceasta gândul și voința celor peste 100 de milioane de ființe umane din spatele cortinei de fier,condamnate,dela o zi la alta,la cel mai teribil sclavaj ce l'a cunoscut până acum omenirea.

Victoria, desigur, nu depinde numai de numărul combatanților, de acela al armelor etc. Ci deasemeni de voința de luptă a soldatului, de forța sufletească - de idealul care-il mână in luptă. In această privință, nu știm, care din cele două tabere stă mai bine...sau mai rău. Apoi in cumpănă mai trag o serie de "necunoscute". Pe lângă existența unor arme secrete (Sovietele,după cum se afirmă tot mai insistent,dețin și ele arme atomice, ba noi credem că au chiar și bomba cu hidrogen),sunt atâția alți factori cari pot influența sau chiar hotărî soarta unui războiu. Așa zisele "coloane V" - caii troeni - se găsesc in ambele tabere. Cu deosebirea că in tabăra comunistă,numai simpla bănuială,duce la exterminarea acestora, pe când in occidentul civilizat,acestea se bucură adesea de sprijinul direct sau indirect a celor chemați a-le face inofensive. Apoi interesele particulare ale unor State occidentale,chemate a face front comun și unitar impotriva pericolului din Est,slăbesc enorm poziția Occidentului. Incăpățânarea Franței pe chestiunea sistemului de apărare (planul Juin, care după a noastră modestă părere ar duce la situații dezastruoase)precum și continuarea luptei cu morile de vânt - pericolul "nazist"!! - a marilor democrații, duc la desunirea și fărâmițarea forței.

Nu e bizar,că pentru salvarea Europei dela pieire,pare a fi mai interesată America,decât Europa insăși?

Nu vrem să semănăm pesimism, dar in această ordine de idei e in interesul cauzei de a se spune cât mai des lucrurilor pe nume. Căci dacă vom câștiga războiul numai datorită ajutorului americanilor, aceasta nu va fi o victorie durabilă, - fiindcă nu va

fi a noastră. Odată cu victoria repurtată asupra celui mai teribil dușman al omenirei,va trebui ca să ia sfârșit atmosfera imbâcsită de mucegaiurile trecutului,cari mai domnește astăzi in unele părți ale Europei (zise libere,și influențează in mod ingrijorător respirația.

Indiferent de numărul tancurilor rusești, Europa liberă nu se va putea incumeta a porni in războiu cu respirația-i intretăiată de astăzi. Așa cum stau lucrurile la ora actuală,in cazul unui atac din Est,numai o armată germană puternică ar putea salva situația.

Radu CINDREL

P I C T O R U L   A M A N

Pictorul Theodor Aman s'a născut intre anii 1828 și 1831, la Câmpulung dintr'o familie de peste Olt. Mama lui, de origine greacă, i-a desvoltat simțul pentru frumos, incă din fragedă copilărie. Aman și-a inceput invățătura la Craiova, având ca maestru de desen pe Leca, și a trecut apoi la București, unde a urmat șase clase in liceul Sf.Sava, având ca maestru de desen pe Wallenstein.

Dela inceput Aman simțea o nebiruită aplecare către artele frumoase, așa incât cu toată părerea de rău a părinților,in cele din urmă a plecat la Paris hotărât să imbrățișeze pictura. Astfel un tablou al său din 1856 făcut la Paris, ne reprezintă pe insuși pictorul in atelierul său. Vodă Barbu Știrbei, un om foarte cult, l-a incurajat dela inceput, ridicându-l apoi la rangul de Pitar, și subscriindu-i un ajutor de 200 galbeni.

Intrat in cercul pictorilor oficiali, Horace Vernet, Hippolyte Bellangé și Pils, care au impodobit galeria natională din Versailles cu picturi militare, Aman s'a instrăinat de curentul naturalist, stârnit de Eugene dela Croix, și care i-ar fi fost și de mai mult folos.

Ca urmare Aman s'a ocupat cu predilecție de pictura militară. Cea dintâi lucrare a lui in acest gen a fost tabloul "Bătălia dela Oltenița" care a ajuns să impodobească unul din pereții palatului Sultanului din Constantinopol.

In corespondența pictorului se află și amănunte despre călătoria ce a făcut la Constantinopol, și despre audiența la palat. "Majestatea Sa merse deadreptul la tablou, și după ce privi zece minute aproape, se intoarse, intrebând, cine l'a făcut. Atunci șambelanul mă arată pe mine. El se uită drept in ochii mei și mă măsură până la picioare, fără să profere o singura vorbă, și fără cea mai mică inclinare de salut.

"Nu apucă să treacă in haremul său și indată unul din dragomani imi zice: Ah! mais vous avez été bien reçu. - Eu mă mirai de spusa turcului, căci pentru mine era cea mai urâtă primire. Dragomanul imi observă că Sultanul s'a uitat in ochii mei și că această favoare o acordă foarte rar muritorilor."

A doua zi pictorul mergând la Reșid-Pașa, primi un pachet in care se aflau 20.000 lei in hârtie, sub cuvânt că Sultanul voește prin această a-l despăgubi de cheltuiala drumului, iar ca răsplată pentru tablou il va decora cu Ordinul Medgidie.

(urmare in pag.7)

POEZII

ION ȚOLESCU:

COLOANA

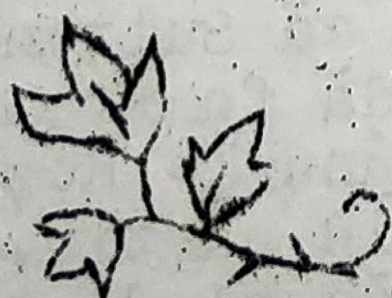
Lanțuri, lanțuri...
Râncod zăngănit de cătușe
Prin bruma zorilor reci de cenușe
Se năruie 'n șanțuri!
Din ochiul scrijelat in rană
Sub șfichiul cnutului de fier
S'a scurs pe geană
Un strop
De viață,
Un strop
De cer!
Trop, trop...
Coloana cu saboți de lemn se pierde 'n ceață!
Vorba e abur, mersul omidă...
Privirea de geruri și viscole roasă
Incearcă prin neguri porți să deschidă...
Și-alături stă moartea cu mâna pe coasă...
Toți duc ca păienjenii 'n spate
Câte-o cruce de sânge pe haine vărgate!

RAMURA VERDE

Nu mă arunca dela tine, nu mă pierde,
Ramură sfântă, ramură verde !
Iată-mă-s cu inima de doruri plină...
Nu mă arunca dela sânul tău de lumină.

Aripile care ard in sufletul meu
Inflorește-le, copac al lui Dumnezeu...
Și nu mă da cu mâna prinsă 'n cătușe
Ingerului pe care l'ai prefăcut in cenușe.

Păstrează-mă doar ca să freamăt in vânt...
Nu mă arunca să putrezesc la pământ.
Cine o să-ți mai cânte durerile, cine,
Când vor cădea blestemele peste mine ?...

AL. PETRU SILISTREANU :

PLANGEA UN MORT

Sub a razelor lunii cort
plângea un mort.

Doar un schelet,
rece,
nămet.

Plângea amar,
urcând calvar.

Cine era?
Rătăcitor
prin cimitir
in noaptea grea?

Plângând amar,
urcând calvar,
trecea in goană
umbra mea...

SPERAM MEREU

Speram mereu
și tot speram
c'o să ajute Dumnezeu
când neamul suferă amar...
când pruncii sunt zvârliți in var.

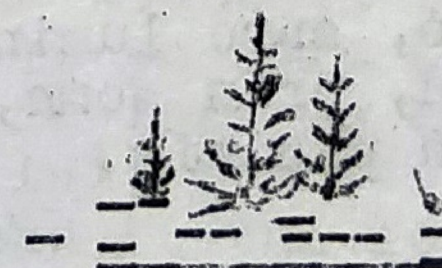
Speram mereu
dar azi disper...

Au, nu mai ard torțele 'n cer?...

- Din caetul de poeme "Teleleu", apărut in Colecția "Exil", Rio de Janeiro, 1953.

"Neamul românesc a avut un destin dureros. Suferința nu l'a ocolit ci dimpotrivă l'a plămădit și l'a crescut. Cei cari ne-au apăsat și nedreptățit au crezut că ne poartă in acest fel pe drumul pieirei. Suferința nu ne-a fost insă leagăn de moarte, ci ne-a intărit și indemnat către mai bine. Cu cât ne-am adâncit in umbrele durerii și ale tăcerii cu atât am crescut mai plini in comorile mari ale istoriei naționale."

(Din "Cartea Căpitanilor" de Ernest Bernea)

o o o o o
+ + + +
o o o
+
+

TALMACIRI DIN POEZIA GERMANA

de

NIC. IANCU

o o o o o
+ + + +
o o o
+
+

S C H I L F L I E D E R

++++++++++++++++++++++

de N. LENAU

I.

Seara, să cobor imi place
Prin pădurea 'ntunecată,
Pân' la malul cel cu trestii,
Tot gândind la tine, fată.

In zăvoi, când noaptea vine,
Trestioara 'n vânt se frânge
Şi se tângue, şopteşte,
De aş plânge, aş tot plânge.

Glasul tău molatec dulce
Parcă il aud mereu,
Adiind incet deasupra
Tainicului eleşteu.

II.

Soarele apune...
Nouri negri trec,
In nebună fugă
Vântur'le se 'ntrec.

Prin văzduh, sălbatec,
Fulgere gonesc,
Şi in lac o clipă
Chipu-şi oglindesc.

Prin furtună'mi pare
Că te văd trecând,
Păru-ţi lung şi moale
Despletit, in vânt.

III.

Peste lacu 'n neclintire
Străluceşte blânda lună,
Impletind palide roze
In a trestiei cunună.

Cerbi, adulmecând in noapte,
Trec in sus, spre luminiş;
Ici şi când, prin somn, se mişcă
Păsările 'n păpuriş.

./.

Şi cuprins de nostalgie,
Plâng incet, gândind la tine...
Dorul meu e-o rugăciune
In tăcerile steline.

--- ‡ ---

Pictorul Aman

(urmare din pag. 3)

Ce e drept insă, că până ce pictorul să ajungă la cea audienţă a trebuit să aştepte două luni.

Indată după aceasta, primi invitaţia unui căpitan francez şi plecă in Crimeea, spre a putea observa războiul aevea care incepuse acolo. "Ca artist am văzut lucruri ce nu voiu mai vedea niciodată", zice Aman in altă corespondenţă.

"Mă târăsc toată ziua pe acest pământ arid şi lipsit de orice verdeaţă, făcând studii despre tot felul de lucruri ce s'ar putea introduce intr'o bătălie... Nu mă puteam opri la toate amănuntele cari mă interesau, din cauza mişcărei ce domnia in acea gloată zgomotoasă."

Tabloul pe care Aman il pregătea atunci, avea să reprezinte bătălia dela Alma, unde Francezii câştigaseră o strălucită victorie.

Aceste două tablouri războinice despre care am vorbit până acum, sunt cele mai caracteristice pentru genul de pictură la modă pe atunci. Acele ingrămădiri de soldaţi, par mai mult adunaţi acolo pentru plăcerea privitorului decât pentru a se lupta.

Tot astfel trebue judecată o altă pânză a sa, şi anume cu subiect naţional, cunoscuta "Cea din urmă noapte a lui Mihai Viteazul" aflată multă vreme in pinacoteca dela Ateneu.

Una din cele mai reuşite lucrări ale pictorului este portretul său făcut la Paris in 1853, şi unde in adevăr se vădesc calităţi personale de o mare valoare. De astă dată trebue să recunoaştem insă influenţa lui Courbet.

Pela 1858 Aman se intoarce in ţară, şi numaidecât işi dă seama de lipsa oricărei mişcări artistice, la noi, aşa incât singur incepe a stârni un curent favorabil infiinţării unei şcoale de arte frumoase. Cu toate acestea, abia in 1864, pe timpul ministrului N.Creţulescu, se ridicară două şcoli de "Bele-Arte", una in Bucureşti sub direcţia lui Aman, şi alta in Iaşi.

Dela inceput Aman şi-a dat toate silinţele să facă din şcoală sa un centru cu adevărat artistic. Spre acest scop şi-a inzestrat şcoala cu o colecţie de modele in ghips, colecţie de care multe rânduri de studenţi s'au folosit de atunci şi până azi. Deşi greutăţile pe care le-a intimpinat Aman, pe calea apostolatului artistic, au fost de multe feluri, totuşi el nu s'a descurajat. Elevii lui, printre cari unii au ajuns pictori de renume, vorbeau despre fostul lor profesor ca despre un adevărat părinte.

(Va urma)

I. L. C A R A G I A L E

HIGH-LIFE

Tânărul Edgar Bostandaki este suplinitor la catedrele de muzică, desen, gimnastică, scrimă şi religie dela gimnaziul clasic infiinţat de curând in urbea să natală. Gimnaziul are până acuma numai clasa intâia şi e intreţinut de comună; se speră că la anul viitor se vor complecta patru clase, trecând totul pe seama Statului. Deşi incărcat cu predarea a 5 cursuri importante de gradul secundar, tânărul suplinitor găseşte destulă vreme să frecuenteze societatea inaltă din localitate, unde trece drept un perfect gentilom. In adevăr, Edgar este un tânăr care are multe succese in saloanele din Târgul-Mare. Vorbeşte franţuzeşte de când era mic şi se pricepe foarte bine la mode şi confecţiuni, aşa că nu odată este consultat asupra acestui capitol. Profesia de cronicar "high-life" nu este uşoară, fiindcă trebue să scrii despre dame, şi damele sunt dificile, pretenţioase, capriţioase. Spui de una o vorbă bună, superi pe alta; spui rău de alta, atunci nu mai poţi pretinde că eşti un om galant; inzişti cu deosebire asupra uneia, dai loc la bănueli; neglijezi pe vreuna, îi inspiri o ură primejdioasă. Mai ales intr'o societate foarte restrânsă şi foarte aleasă ca societatea din Târgul-Mare, un cronicar de salon trebue să-şi drămuiască atenţia cu cea mai mare stricteţă. Grea profesie, ce-i drept; insă tânărul Bostandaki, om de spirit şi cu educaţiune distinsă, a fost parcă născut a fi cronicar high-life. Cronicile lui, in formă de corespondenţă, le publică intr'un ziar cotidian din cel mai apropiat oraş mare de provincie.

Dar, va zice cineva:

- Bine! Insă cronicarul este şi el om, mai ales dacă e tânăr; trebue să aibă şi el simpatiile şi preferinţele, antipatiile şi aversiunile sale. El stă intr'un colţ al salonului cu carnetul său in mână şi priveşte la vârtejul valsului; in acest vârtej, ochii lui trebuesc să deosibească intre toate pe câteva, mai graţioase, şi, intre aceste câteva mai graţioase, pe una, neintrecută, adorabilă.

- Ei, da, răspund eu, inţeleg ce spuneţi. Insă cronicarul de salon trebue să-şi calce pe inimă, să fie discret şi imparţial. Şi asta n'o poate oricine, cum o poate Turturel.

- Care Turturel?

- Edgar Bostandaki...Turturel este numele pe care i-l'au dat in copilărie, alintându-l, papaia, mamaia şi dudulile, surorile mai mari...Turturel - aşa-i că sună bine? - este pseodonimul destul de transparent cu care Edgar îşi semnează cronicele.

Ei! şi totuşi, cât de corect şi de discret, cât de galant şi de imparţial, insuşi Turturel a greşit odată un "carnet mondain".

Din iniţiativa unui comitet compus din damele din inalta societate al Târgului-Mare, reşedinţa subprefecturii Plăeşii-

de Mijloc s'a dat in saloanele Otelului Regal de acolo "Un mare bal filantropic, al cărui venit se va impărţi jumătate in folosul umanităţii suferinde şi jumătate pentru sporirea fondului de intreţinere a gimnaziului clasic local, până la trecerea lui in bugetul Statului". Majorul a oferit muzica militară, pe care a adus-o cu trenul dela resedinţa prefecturii.

A fost un bal cum nici intr'o capitală de judeţ nu se poate mai splendid. Damele, pline de devotament pentru nobilul scop al petrecerii, s'au intrecut in toalete. Uniforma şi fracul au fost minunat reprezentate, deşi frac nu purtau decât sub-prefectul, primarul şi Turturel; restul sexului urât, purtau unii redingotă, alţii jachetuţă scurtă. Onorurile balului le-a făcut comitetul damelor, sub preşedinţia tinerei Doamne Arthenaîs Gregoraschko, soţia sub-prefectului. S'a petrecut până la şapte dimineaţa, când aurora cu degetele ei de roză a venit să bată la uşa orizontului şi să stingă cu privirile ei lumina petroleului, amintind infatigabililor dănţuitori că trebue, cu regret, să se despartă.

A doua zi, d.Turturel punea la poştă pentru gazetă un "carnet mondain", cu notiţa: "Rog a se trimite după obiceiu, 50 de exemplare pe adresa mé". Sera, cronicarul citea in faţa comitetului damelor, al cărui secretar era, darea de seamă asupra rezultatului operei de binefacere. De prisos să reproducem textul intreg al acestei lucrări de caracter oficial. Ne mărginim a-i da concluziunile: "Venit brut, 575 lei; cheltueli, 368 lei; beneficiu net, 207 lei; 103 1.50 b.pentru sporirea fondului de intreţinere a gimnaziului; 103 1.50 b.pentru umanitatea suferindă."

După ce au mulţumit comitetului de dame, d.Edgar Bostandaki in numele gimnaziului, iar d.primar in numele umanităţii suferinde, şedinţa oficială s'a ridicat. Apoi s'a invârtit un maus. Peste d zile, iată că mult aşteptatele exxmplare din "Vocea Zimbrului" sosesc. Ele conţin cronica atât de dorită: "Cum se pitrece la noi."

Extragem la intâmplare câteva rânduri:

"...Sâmbătă seara s'a ţinut in fine la noi strălucitul bal filantrop sub preşedinţia graţioasei doamne Athenaîs Grégoraschko născută Perjoiu....O enormă afluenţă de tot ce Târgul-Mare are mai distins, fiecare ţinând să mulţumească incântătoarei prezidente iniţiatoare, prea amabila doamnă Athenaîs Grégoraschko...

...In acordurile muzicii militare, care intonează cu destul "brio" un vals vaporos, perechile pornesc ca duse pe nişte valuri, in cari se perde conştiinţa, iar timpul pare că s'a oprit pe loc ca să admire cum trece in-vârtej ferbinte, uimitor, nebunesc atâtea ş'atâtea flori, parcă smulse de vântul aprig al pasiunii...Doamna Athénaîs Grégoraschko, regina adorabilă a valsului adorat... Dar, la un semnal, uşile din fund se deschid...Supeul! Un moment de odihnă pentru această zvăpăiată tinereţe, un moment de odihnă şi de reconfortare!...Doamna Athenaîs Grégoraschko, face onorurile, luând loc in capul mesei, cu graţia nespusă care o caracterizează... Dopurile pocnesc, pare c'ar fi un atac de tiraliori, care nu sparie de loc pe bravii convivi...Şampania curge in valuri. Doamna Athenaîs Gregoraschko dă semnalul şi aici; ridicând cupa plină de delicii ca divina Hebe, atinge de buzele reci buzele sale calde, cu acea delicateţă poetică cu care fluturelul atinge caliciul unui miosotis....Dar muzica ne cheamă. Trăiască valsul! Doamna Athenaîs Grégoraschko, infatigabilă silfidă."

Aici, o ingrozitoare greşală de tipar...A doua zi Duminică dimineaţa, la cafeneaua din centru, spiritualul cronicar "high life"

citea mai multor tineri din localitate "carnetul" său: "Cum se pitrece la noi." Tinerii il ascultau cu multă admirație și poate cu mai multă invidie: e desigur fericit un tânăr care dispune,pe lângă talentul stilului,de o coloană de publicitate,ca să se facă,firește,atât de plăcut damelor! Pe când se comenta articolul și autorul căuta să explice amicilor săi ce inseamnă "divina Hebe" și "calici",iată că deodată intră d.sub-prefect,salută in dreapta și in stânga cu gravitate,apoi drept in fața lui Edgar Bostandaki,și cu un ton neobișnuit de aspru:

- Domnule Turturel!uită-te la mine...Te opresc măgariule, să faci'de mauvaises plaisanteries' pi conta doamnei Grégoraschko, soția mé!

Apoi face un ocol prin cafenea bufnind!

- A-t-on jamais vu pareille insolence!

Edgar nu pricepe de loc...Insă Raoul Gregoraschko se intoarce iar și,gesticulând cu cravașa,de care nu se desparte niciodată:

- Altă dată,dacă ți mai permiți di aeste,iți rup urechile!
- Dar...
- Urechile! m'aiințeles? espèce d'imbecile!

Și iese turbat,făcând să șuere aerul sub jocul cravașei. Toată lumea rămâne uimită. Din ce pricină?...Hebe?...Calici?...

- Nu ințeleg deloc, zise Turturel,dând din umeri cu totul nedomirit.

Pe când fiecare caută cu deamănuntul să găsească in cronică motivul penibilei scene, iată că intră in cafenea d.maior Edmond Buzdrogovici,grație amabilității căruia opera filantropică avusese concursul grațios al muzicei militare. Fără să salute și vădit foarte supărat,Edmond se apropie de Edgar, cu așa pas și aer straşnic, in cât Edgar se ridică drept in picioare in fața lui Edmond.

- Domnule! zice Edmond ferbând ca un samovar;dumneta ești acela care scrii porcăriile aeste?...Răspunde!

Și-i vâră lui Edgar gazeta sub nas. Edgar,ferindu-se,răspunde hotărât:

- Da!
- N'o fost și madam' Buzdrogovici,soția mè la bal?
- Ba da!
- Atunce, di madam' Buzdrogovici,soția mè,pentru ci n'ai pomenit nimică?...nici chiar numele!...Să fi fost fără compliment - nu pretinde!...dar nici măcar numele!?
- Domnule maior...
- Mișălule! strigă Edmond.

Și scurt mișcarea! până să-i zică unul dintre amici "Ara! de stai, bri omule!" ii trage două palme vajnice și ese.

- Nu mai ințeleg nimică, pe onoarea mè! zice Edgar și ese și el.

I.L. CARAGIALE

---

x Omul este singura vietate care poate să roșească, - și are destule motive să o facă.

x Nenorocirile sunt ușor de suportat...Acelea ale altora desigur.

x Civilizația = inmulțirea continuă a unor necesități ce nu sunt...necesare.

U N V I S

de E.Mihăescu

Se făcea că mergeam pe la marginea unei păduri,neștiind incotro să apuc ca să ies mai bine. Pe jos erau numai frunze.

Era cam pela toacă.

Dintr'odată o zării,mirându-mă cum se făcea că nu o văzusem mai curând. Ședea acolo,pe rădăcina unuia din copaci ca pe o laviță din fața casei. M'am dus să-i urez binețe și i-am sărutat mâna. Nu părea mirată să mă vadă pe acolo. Era mică și tare bătrână. Mi-a răspuns frumos, imbiindu-mă alături pe rădăcină și intrebând de unde vin și incotro mă duc. I-am spus și eu că vin din vale și aș merge sus. A dat din cap a bine.

Era frumos in pădurea aceea și bun de stat acolo lângă acea băbuță..Am intrebat-o cam de pe unde este și ce caută de stă acolo, ca pusă pe un lung așteptat. Mi-a răspuns că este de prin partea locului,iar de stă acolo, e ca să arete drumul celor ce trec in sus. "Că se abat pe aci la vale din ei", mi-a lămurit ea liniștit. Am tăcut.

Dela un timp incepu să zâmbească.

"Eu nu sunt de acum, eu sunt dintotdeauna. Acum stau aici să arăt drumul celor ce trec in sus. Că ajunși aci se cam abat. Dumneata", zâmbi ea, "dacă nu mă zăreai, apucai acu la stânga, și drumul Dumitale e in sus."

Tăceam. De fapt băbuța a vea dreptate. In fața codrului ce urca pe munte,mă cam codisem și chiar cu o clipă inainte de a'fi zărit, mă gândisem să mai ocolesc prin imaș. Tăcea și da. Tare aș mai fi intrebat-o cine este, dar mă sfiam. Mă cam temeam să nu-mi spună că este Sfânta Vineri. Ea,parcă imi citi gândul și incepu să râdă incetișor.

"Mă vezi că nu 'nșel, nu? Eu sunt mama Pelaga."

"N'ei fi Panaghia?", glumii eu.

"Sunt și Panaghia,dar numele ăl bun îi tot Pelaga", răspunse ea domol. "Așa-mi zice.Caută in carte că m'ai găsi."

Codrul șoptea incetișor,iar eu tăceam nedumirându-mă deabinelea.

"Dar de când ești matale mama Pelaga?" ,incepui eu după un timp,cu băgare de seamă.

"Dela inceput. De când s'a impărțit pământul", răspunse ea ca dusă pe gânduri.

Mă gândii la improprietărire, insă băbuța citea in mine, că se porni pe râs.

"Lasă astea și nu te mai tot gândi la "acum".Pământul a fost impărțit intâi de Domnul. El s'a pogorit călare pe o iapă albă. Caută de citește in Cartea Domnului,că ai să vezi. Asta a fost la inceput. Pământul de aci tot,cu munții și cu apele,cât vezi de pe o culme inaltă și cât nu vezi, - da să nu mai vorbim, căzu pe atunci Pelasgilor, adică lui Peleg. Iar eu sunt mama Pelaga."

Chiar și pentru un vis,intâmplarea incepu să mi-se pară stranie din cale afară. Peleg! Păi asta a fost după potop! Mă uitai cu bnuială la băbuță: râdea. Hotărât lucru: băbuța aceasta își bătea joc de mine. Totuși ochii ei imi plăceau. De mult, tare de mult n'am mai simțit asupra mea niște ochi bătrâni râ-

zând așa. Abia in clipa aceea imi dădusem seama cât de mult le dusesem dorul.

"Văd că ai inceput să ințelegi", reincepu ea. "Voi,ăștia de acum,nu mai știți nimic, mai rău ca copiii ăi mici. Află dar și săști: pe lângă ăi ochi și urechi de carne, Domnul a mai dat omului și pe alea ale inimii, da' omul a uitat. Tocmai de aia și trebue să stau eu acu aici,să vă arăt drumul. Cu ăi ochi și urechi vede și aude omul ce nu se vede și nu s'aude. Făr'de ei, el este ca ăst buștean de rădăcină și nu știe decât dela mână pân' la gură. Cu ochii ăi buni vezi bobul de grâu incolțind sub zăpadă, puișorul crescând in ou și pe Domnul trecând pe pământ,călare pe iapa Lui cea albă. Tot cu ei vezi și auzi pământul muncindu-se și gemând de obosit, sub talpa ălor răi.

"Și acu stai de ascultă. Eu sunt in munții aceștia dintotdeauna, dela inceput. Aci totul e al meu, cu voia Domnului. Am mulți copii. I-am căpătuit pe toți muncind din greu. Pe a mai mare am măritat-o spre miazăzi, hăt, când se impărțea pământul. Cumplită femee! Mult a mai muncit și ea, de ars-o soarele dela miazăzi. Trec și din copiii ei pe aci, da mână cu toții spre soare răsare. Domnul să aibe grije de ei, că de acolo nimenea nu s' a intors."

"Pe Ileana, pe Cosânzeana mea, am măritat-o inspre soare apune. Harnică și bună femee! Azi jumătate pământ e al ei. Am mai măritat și alte fete, dar pe Mioara mea am măritat-o aci. Și acu vezi și tu ce de copii mai are. Eu stau aci ca să le arăt drumul sus."

"Am și feciori. Căpetenia e Făt Frumos din lacrimă, care e și fiul iepei. Ați ajuns de trebuie să stea omul să vă deslușească totul iară de-a fir a păr. Iapa cea albă e oastea cu care-pogoară Domnul. Și atunci Făt Frumos mi-s'a născut din lacrămile mele, dar din iapa cea albă a Domnului, - ai ințeles? El a crescut in șapte zile și, cu voia Domnului,a curățat țara de smei. l'a biruit și pe ăl mai mare, ăl de se intoarnă in Impăratul Roșu. E ăl de-i pitic, cu barba și cu capul mare. Mai nimica n'a mai rămas de el, doară cap și barbă, adică răutatea, de când fi tot retează picioarele Domnul, ca să-i bage oștile in puțul ăl mare,dela soare răsare. Da, cum spun, voi n'ați cunoscut pe Făt Frumos când v'a limpezit ăst drum in sus, cum n'ați văzut nici pe Impăratul Verde. Degeaba am tot stat să vi-i povestesc la gura sobei, ierni dearândul, dintotdeauna. Acum ști cine sunt?"

"Atunci dece-ți zice Pelaga și nu Traca, sau altcumva?"

"Aha, văd că ai inceput să prinzi coaje", zâmbi ea la mine cu toți ochii și cu toată fața-i increțită mărunt și argintiu. "Află deci că omul la fiece grea bătălie se schimbă de nume.Domnul schimbă sau șterge numele omului, după cum fi vrednicia lui. Ehei, ce de mai nume am schimbat și eu! Citește numa'n carte."

"Că mult ai mai muncit Dumneata, mamă Pelaga!"

"Bine că ți-ai găsit și ochiul ăl bun, de ai inceput să [illegible]! Am făcut eu treabă bună, cu ajutorul Domnului. Da'stai,că greul ăl mare acum fi. Acu se numără bobocii. Da las, numai!Flăcăii mei i-am și mânat in toate vânturile și trecătorile, iar eu stau aci, că puhoiul ăl mare abia acu vine. Eu sunt iapa cea slabă, ști tu, aceea năzdrăvană ce-i pitită in coșar de zile negre. Le-oi arăta eu acuș cum se mănâncă focul și se cată cărarea la

Domnul."

Băbuța se plecă spre mine și continuă ca tăinunind:

"De când îs, tot cu ochii la soare răsare stau. De-a curge și mierea, nu mă 'ncred. Nu-mi dau ochilor odihnă, bănui. Ia-n stai de ascultă, ia...O auzi cum huiește? Acu parcă latră...Umblă... Umblă la puțul ăl mare... Dintâi incepe ca un susur, apoi ai zice Crivăț, iar pământul geme de parcă ar sta să se deschidă. Și abia apoi vine puhoiul. Ferice de ăl ce are urechi și se fereste. Sunt suflete nebotezate, schiloade, slobozite din puțul ăl mare, din fundul lui soare răsare... Ia-n auzi-o cum umblă, ia... Doar ea știe ce tot face și desface... De nopți dearândul stau să mă gândesc ce-o mai scorni, că de când îs parcă n'o mai huit atât de rău. E greu", oftă băbuța, "da ce să-i faci, nu i-o fi nici ei ușor. Ia auzi, acu parcă ar fi vârcolacii... De! Fiștecare cu rostul lui dela Domnul... Ea scoate apa din puțul ăl mare... pe la moara mea trece dintâi... Și atunci iaca așa: mai cu binișorul, mai cu baltagul. Că trebuie să ne mai ingăduim. D'apoi când vine puhoiul, Maică Precistă! Decât că ajutorul fi dela Domnul: cum e invălmășala mai mare de zici ce-i, numai iată că vine El pe iapa Lui cea albă."

Mama Pelaga oftă și mai trase cu urechea. Apoi se uită la mine.

"Iar tu du-te, acum că te-ai odihnit. Ține poteca asta tot in sus. Acușica dai de casă și ăi găsi pe toți acolo. N'avea grije", râse ea, "ăi nimeri-o. E tot aceea. O ști tu bine."

Mă odihnisem de parcă și mâncasem și băusem. Codru imi părea acum cunoscut. Pornii in sus.

"Dar, să nu te superi mama Pelaga, Dumneata ăi fi aevea? Că eu aș zice că dorm", o intrebai eu de sus, codindu-mă.

"Păi vezi cum ați ajuns?",se infoi ea la mine. "Află dar că dormind omul vede mai bine ce fi arată Domnul. Al de are ochi.Că ăl de n'are, cu ce vrei să vadă? Vede și el, colea, niște rațe fripte. De! Că fiece pasăre pe limba ei piere, de când fi lumea. Ia auzi! Cum să nu fiu eu aevea, dacă tu ești? De n'aș fi eu,n'ai fi nici tu, nici nimenea de pe acilea, și ce aș mai sta eu să păzesc aci? Ți-am spus doară că eu sunt mama Pelaga! Ci du-te odată!"

Era o liniște și o pace cum n'a mai fost de mult. Culmile milenare se legănau ușor, îmbiind. Erau și ele dintotdeauna.

Poteca ducea in spre Rarău.

E. Mihăescu

IN LĂTRATUL CÂINILOR

Când noaptea pe uliți se lasă
Se'ntorc roboții dela muncă,spre casă,
Cu mațele goale, cu burta flămândă,
Cu fruntea 'ncrețită, cu fața plângândă;
Ar vrea să vorbească, ar vrea ca să țipe,
Revolta din piept și 'n gât îi furnică...
Și totuși tac, nu pot, li-e frică
Să nu-i "latre câinii".

Când zori de ziuă fereastra luminează
In inimi din nou povara se lasă,
Căci ştiu sărmanii ce zbir îi apasă;
Obligaţi sunt, in grabă, să plece de-acasă
Că-i "latră câinii."

Să intre in fabrica neagră, pustie, -
Mai bine i-ar zice: doftană, puşcărie...
- O Doamne, mai dă-ne putere delà tine,
- Să sfârşim munca şi astăzi cu bine! -
Căci cel ce la lucru mâine nu vine,
O ştiu de-acuma cu toţii prea bine:
L'au "lătrat câinii"!

Necazul pe om il indeamnă şi spune:
- Mai bine, Doamne, mă ia langă tine!
- Munca mă frânge, mă simt fără vine
- In aste fabrici in cari cu cruzime
- Comandă astăzi liftele staline. -
Din secţia vecină un glas se aude,
E parcă muiat de spaimă şi durere:
- Oh Stane, ai grije! Te rog, tăcere,
Te vor "lătra câinii"!

Ştefan Afendulis

" I n t e r e s u l e un veşnic izvor de conflicte şi tragedii umane. Oriunde s'a inscăunat tirania lui cumplită, curmă liniştea oamenilor şi le macină energia lor creatoare. Prosperitatea pe care o clădeşte din cumulul nedreptăţilor săvârşite est artificială şi aducătoare de alte dezastre. Sub faţada ei somptu oasă se ascund cele mai mari nemulţumiri, cari işi descarcă apoi mânia in crize economice, revoluţii şi războaie. Pătrunzând in na tura nesăţioasă şi vicleană a interesului, Corneliu Codreanu a pus mişcarea in stare de permanentă veghe impotriva lui: "Priviţ pe cel ce vine şi dacă in ochii lui veţi simţi că scânteiază vre un mic interes personal (fie material, fie ambiţie, fie patimă, trufie), sa ştiţi ca acela nu poate deveni legionar."(C.L.C.-P.L pag.299.)" - "Omul Nou" de Horia Sima - pag.21-22.

"Capitanul! Este o piatră de hotar; o graniţă. Sabia intinsă intre două lumi. Una veche pe care o infruntă cu bărbăţie, distru gând-o; alta nouă, pe care o creiază, ii dă viaţă, ocheamă la lumină - "Căpitanul" de Ion Banea - Colecţia "Omul Nou", 1951. -

P E S T E M A R I Ş I Ţ A R I

L A C A N C H A

"La cancha", pentru acel ce niciodată nu a văzut profilarea fantasmagorică a Anzilor decât in palida redare din cărţile postale ilustrate, pentru acel ce nu a trecut in şir nesfârşit de ore peste monotonia planaltului bolivian, pentru cel ce nu a coborât cu trenul printre dantelările ireale ale sierre-lor, nu va putea fi descrisă de nimeni deajuns de plastic; ea trebuetrăită.

In materialismul absolut al unui dicţionar cancha ar putea fi tradusă cu un regionalism, echivalent cu p i a ţ ă. In sentimentalismul relativ, insă, aş fi inclinat spre o definire de: intermezzo, bisăptămânal, ca o manifestare a ultimilor descendenţi ai indienilor Inca: Aymará şi Quechua.

Aceşti ultimi urmaşi ai Incaşilor, de două ori pe săptămână, utilizând uneori mijloace mai moderne de locomoţie: camionul, in care, ticsiţi ca 'ntr'o cutie cu sardele, doar capetele le mai pot mişca, uneori acompaniând pasul mărunt al măgarului, coboară pe cărările munţilor, spre cel mai apropiat orăşel, care adesea se găseşte la mai mult de 20-30 kilometri.

Pe drumurilece converg spre micul orăşel, zorii profilează siluete: Indiana cu pălărie albă, - calota cilindrică, inaltă, bordul circular şi tare, - cu părul intotdeauna despicat in două coade, cu desaga ce veşnic ii atârnă pe spate, fie că in ea se găseşte ceva ce va vinde la "Cancha", fie că din ea răsare capul unui copil, cu tipica bonetă indiană, impletită in desenuri, in culori vii, bonetă in vârful căreia intotdeauna atârnă un ciucure, - in majoritatea cazurilor de cu totul altă culoare...Şi această siluetă, atât de caracteristică şi tipică ţării, o baghetă magică pare a fi multiplicat-o in sute de exemplare cari păşesc aproape in acelaş ritm, vorbesc şi...torc mergând. Portul, in general e acelaş: pălăria - ca piesă principală - diferă uneori in mici amănunte, după regiuni. Bluza şi fusta, croite uniform, prezintă totuşi o pitorească variaţie, deosebindu-se prin culoare.

Şi zorile mai profilează o siluetă, mai robustă in conturuni, care la rându-i, se multiplică şi ea, fără ca infăţişarea-i, deasemeni tipică, să sufere decât rareori şi cu totul neinsemnate alterări: indianul, - cu boneta in culori, cu nelipsitul ciucure. De sub bonetă apare părul negru, tăiat in linie dreaptă. Corpul e acoperit de un "poncho", desigur şi acesta in felurite culori. Ce este poncho-ul? Un fel de cuvertură, de formă patrată, la mijloc cu o tăetură prin care poate pătrunde capul. Pantalonii ce-i poartă aceşti "urmaşi ai Incaşilor" cad ceva mai jos de genunchi, lăsând pulpele goale, iar in picioare: sandale. Dar de multe ori indianul umblă şi fără incălţăminte, cu picioarele goale...

Unii din ei vin cu măgarul, pe care au incărcat fie un braţ de grengi, fie o plasă cu trifoi, pe care le vor vinde pe Cancha. Alţii au venit fără măgar, şi poartă pe umăr un fel de lasso de piele de bou, care le serveşte la ancorarea pe spate a poverilor ce le vor purta, in indeplinirea funcţiei de "cargador".

In orăşel, pe un maidan bine stabilit, se ridică acoperişuri

de pânză albă,apărătoare de soare,sub care se etalează,pe pământ, ceeace s'a adus spre vânzare.

Odată cu răsăritul soarelui,incepe mişcarea,căci cea mai mare parte din sutele de indieni şi indiene ce au sosit,au venit pentru cumpărături. Varietatea culorilor vii in imbrăcămintea acestor copii ai naturii, in continuă mişcare, dă impresia unui nesfârşit joc de curcubee...Se vorbeşte aymará, se vorbeşte quechua şi din când in când şi limba oficială a ţării: spaniola.

Străinul (gringo) şi indianul ce s'a alipit oraşului şi care şi-a abandonat boneta cu ciucure sau pălăria -acesta din urmă cunoscut sub numele de "cholo", in acest tablou fac notă discordantă.

La Cancha,intr'o pitorească disordine...orientală,reprezintă un vast şi variat bazar: zarzavaturi, fructe,cărnuri, - azvârlite pe mese in jurul cărora bâzâe roiuri de muşte, - pânzeturi,stofe, covoare lucrate de mână. Nelipsită e secţia olăriei,abundând in forme elegante şi desene primitive...Vânzătorul de coşuri, vânzătoarea de săpun de casă, de frunze de coca, care reprezintă pentru indieni un aliment. Mai departe, vânzătoarea de flori, vânzătoarea de saltele, de sticle goale, de cutii goale, secţia de vechituri in care străinii caută (uneori cu bun rezultat) rarităţi. In această secţie de vechituri am văzut intr'o perfectă armonie cărţi in diferite limbi amestecate cu pantofi,sticle sparte,şuruburi ruginite,plăci de patefon crăpate...Drept complectare la acest tablou haotic: o balanţă cu două talere,inlăuntrul cărora trona o păpuşe şi o minge.

Intr'un colţ, vânzătorul de obiecte de argint lucrat de mână lângă un ceaun uriaş,in care o indiană bătrână pregăteşte o ciorbă de culoare verzue. La doi paşi alături,vânzătoarea de plante medicinale şi negustoreasa cu tablouri vechi,depe timpul dominaţiei spaniole. Seria o închee negustorul de mărunţişuri....Şi totul e numai mişcare. Un du-te - vino de culori ţipătoare in mijlocul acestei impunătoare disordini de articole oferite spre vânzare. Camioane, cărucioare, măgari...Treci, te strecori printre ele,privind mereu cu atenţie ca să nu calci peste vre-un copil,ce abandonat pur şi simplu in arşiţa soarelui,zbiară nerăbdător,doar s'o termina mai repede "la cancha".

"Caserito! Caserito-o-o!" Din toate părţile te strigă concurenţa.

Şi totul e scăldat de-un soare viu şi arzător!

Venind din toate părţile,mergând in toate părţile,această puzderie de pălării albe,de pălării cafenii şi bonete de lână cu ciucure,se mişcă fără incetare.

O parte din cei prezenţi n'au venit nici să vândă,nici să cumpere. Au venit aşa! Sumă de figuranţi intr'un film technicolor. Noţiunea de Cancha e pentru ei deajuns de a motiva un act inutil.

Poate in aceste zile,in care apare tot tipicul indian, - zile in care primitivismul sfidează civilizaţia asfaltului, ei trăesc reinvierea unei lumi ce de mult a apus...

După masă, tot aşa după cum a luat fiinţă intr'o clipă, tot aşa şi dispare. Ziua Canchei s'a terminat.

Şi 'n umbrele inserării, siluete estompate, se pierd incet, incet, pe cărăile de munte...

G.D.

STROPI DE DOFTORIE x - x - x

Pentru bolnavii de miopie şi naivitate cronică.

- "Toţi cei cari se opun regimului sovietic vor fi impuşcaţi pe loc." (Christian Rakowski,şeful guvernului sovietic ucrainean, către poporul ucrainean, Ianuarie 1921)

- "Partidul nostru urmăreşte răsturnarea capitaliştilor in toate ţările." (Lenin, vol.XXIII,pag.179)

- "Cuvintele nu trebue să stea in relaţie cu faptele, - ar fi oare aceasta diplomaţie? Una sunt cuvintele, alta faptele. Cuvinte binesunătoare sunt masca in dosul căreia se ascund fapte rele. O diplomaţie sinceră este tot atât de imposibilă cum ar fi apa uscată sau fierul de lemn." (Cuvinte rostite de Iosif Vissarionovici Stalin, 1913)

- "Revoluţia este lipsită de putere atât timp cât mai există concepţia de familie .." (Din rezolutiunile Cominternului,Moscova,16 Novembrie 1924)

- "Instalarea regimului sovietic in toate ţările capitaliste prin revoluţia mondială,rămâne singurul obiectiv general al politicei Rusiei Sovietice." (Din ordinul secret al Part.Comunist din URSS,trimis la 25 Nov.1939 secretarilor generali ai partidelor comuniste din Franţa şi Belgia)

- "Politica de pace a Statului Proletar nu inseamnă nicidecum o impăcare a Sovietelor cu Capitalismul. Ea este doar o altă formă de luptă impotriva capitalismului." (Extras din Protocolul celui de-al 7-lea Congres mondial ţinut de Comintern la Moscova)

- "Cine incheie pace cu noi e pierdut!" (Wl.Ilijci Lenin) DDSZ

S T I R I C U L T U R A L E

Cărţi româneşti apărute in exil:

In Colecţia "Carpaţi" din Madrid (Editor Traian Popescu) a apărut primul volum din "Istoria Românilor din Dacia Traiană" de A. D.Xenopol, traducere din l.franceză de N.S.Govora.

Lăudabila iniţiativă,care,graţie generozităţii d-lui Luis Beneyto Marti,fost Consul General al Spaniei la Bucureşti,a putut fi tradusă in fapt,a găsit un unanim răsunet de aprobare in rândurile românilor din pribegie. Lipsa unei cărţi de istorie naţională s'a resimţit foarte mult in lungii ani de xil la care ne-am văzut condamnaţi peste noapte. Dar cei chemaţi să umple acest gol, cel puţin printr'un sprijin material efectiv acordat scriitorilor nostri din exil,cărora nu le-ar fi lipsit nici pondc?ul,- nici dragul unei astfel de munci,s'au dovedit absenţi,ca in in atâtea alte ocazii similare. Iată că iniţiativa particulară, a unor români cu adevărată dragoste de neam,şi-a găsit realizarea,nu cu sprijinul vre-unui comitet naţional, ci cu acela venit dela un străin. Căci dl. Luis Beneyto Marti,deşi un mare şi sincer prieten al românilor,care,după cum insuşi mărturiseşte,consideră ţara noastră ca a doua sa patrie, este totuşi un spaniol.

"Prinos al atâtor sacrificii," - scrie D-sa,prefăţând această

ediție de exil, "am crezut că este nimerit să retipărim glorioasa Istorie a Poporului Român, mai ales astăzi, când ocupantul sovietic incearcă prin toate mijloacele să altereze și să mistifice adevărul latinității lui. Este strigătul de dreptate pentru România și evidențierea erorii anterioare, iar pentru puținii Români scăpați peste granițele țării, un imbold la lupta pentru cliberare și o rază de speranță, că furtuna va trece ca atâtea altele din trecutul acestui Neam." -

Avocat N.Arnăutu: NOI ȘI RUȘII, - Editura "Cuget Românesc" Buenos Aires, 1953. - Meritul autorului este de a fi pus la 'ndemâna emigranței românești - imbinate intr'un volum de 160 de pagini - prețioase documente istorice, elocvente prin ele insăși in ceeace a insemnat pentru țara noastră vecinătatea cu colosul rusesc. Taristă sau bolșevică, Rusia a fost și rămâne dușmanul nostru No.1. De câte ori ne-am aliat cu rușii, de câte ori ne-am increzut in promisiunile lor, n'am avut decât de pierdut. Concordăm cu autorul când conchide, că după atâtea invățăminte trase din trecut, politica României față de vecinul nostru dela răsărit ar fi trebuit să fie alta decât cea dusă de guvernele noastre in perioada dintre cele două războaie mondiale. Căci vina dezastroasei situații in care se găsește astăzi țara, nu mai poate fi atribuită de astă dată exclusiv poziției sale geografice, ci mai cu seamă strigătoarelor erori ale unor politicieni, lipsiți de prevedere și simțul realităților, cu cari am fost inzestrați la conducerea țării. - "Un bun simț țărănesc ne arată" - spune autorul la sfârșitul cărții sale, "că o casă nu poate fi așezată cu ușa spre viscol. Și acești oameni n'au făcut decât să așeze marea casă românească cu ușa spre vifornița rusească." Din păcate așa e...

BIBLIOTECA ROMANA DIN FREIBURG (Germania). - Nu credem să existe azi român in exil care să nu fi auzit incă de Biblioteca Română din Freiburg. Cel mult dacă n'a vrut s'audă. E drept, in paginile revistei noastre n'am scris până acum decât cu totul sumar despre această instituție, dar aceasta a fost numai din cauza că am putut constata, cu satisfacție, că celelalte publicații românești din exil, cu mai multă competență, au inregistrat și difuzat la timp prodigioasa-i activitate. Dar Biblioteca din Freiburg nu a avut nevoe de reclamă; realizările-i vorbesc dela sine. Dacă are nevoe de ceva, apoi aceasta ar fi sprijinul nostru, mai ales material, - dece să n'o spunem clar? Aflăm că Biblioteca a ajuns recent in posesia unor microfilme de pe cărți românești rare, ce in imprejurările actuale sunt imposibil de procurat. Pentru ca acest prețios material să poată fi utilizat și valorificat, se face necesară cumpărarea unui aparat de citit microfilme. Afară de aceasta, dorința pe deplin justificată a conducerii bibliotecii este, de a ajunge insăși in posesia unui aparat de microfilmat, "spre a putea extinde colectarea de material documentar și asupra altor lucrări de valoare, absolut indispensabile oricărei activități științifice in domeniul românismului." Cei ce au ințeles rosturile pentru cauza românească ale acestei meritoase injghebări culturale, de sub harnica și competenta conducere a profesorului Virgil Mihailescu, nu vor rămânea, sperăm, impasibili in fața greutăților financiare prin care trece Biblioteca Română din Freiburg, ci vor pune umărul, asigurând cu obolul lor, fie el cât de modest, continuarea rodnicei sale opere. -

SĂPTĂMÂNA ROMÂNEASCA,
organizată de Comunitatea Românilor din Spania de sub conducerea
D-lui Gh.Demetrescu (intre 6 - 15 Mai 1953), la Madrid, s'a bucu-
rat de un deplin succes și poate fi socotită ca cea maide seamă
manifestare culturalo-propagandistică românească de peste hotare
inregistrată dela sfârșitul războiului incoace. Patronată de un
comitet de onoare alcătuit din: Contele Mayaldo, Primarul Madri-
dului; Contele de Casa Rojas, Ambasadorul Spaniei la Paris; Conte-
le de Alcazar-Toledo, Generalul J.Moscardo; Baronul de San Calix-
to Antonio Callega Burin și Mons.John Kirk, șeful Misiunii Catoli-
ce Române din Europa, "săptămâna românească" a reușit să concen-
treze atenția poporului spaniol, precum și a unui mare număr de
reprezentanți ai altor națiuni asupra problemei românești. Prin
expozițiile de pictură și de artă populară, prin conferința pro-
fesorului Ernst Gamillscheg dela Universitatea din Tuebingen -
despre romanitatea poporului român, - ca și prin conferințele și
cuvântările rostite de alte alese personalități, printre cari:
Prof.Tovar, Rectorul Universității din Salamanca, Ambasadorul J.
de Cardenas, Mircea Eliade, Dr.C.Drăgan ș.a., Comunitatea Români-
lor din Spania a oferit publicului participant, un select și stră
lucit program, și merită, pentru ceeace a realizat, admirația intre-
gii emigrante române. Tot in cadrul săptămânii românești, au avut
loc la aerodromul Aero-Clubului spaniol, exhibițiile cu adevărat
senzaționale ale asului aviației române, dl.Bâzu Cantacuzino, ca-
re au stârnit o adâncă admirație in rândurile selectului public
care a asistat la acest spectacol grandios. In ziua de Duminică,
10 Mai, un sobor de preoți in frunte cu Mons.Octavian Bârlea, a
oficiat o slujbă religioasă in rit oriental; s'au ridicat rugă-
ciuni pentru Biserica prigonită și pentru cei căzuți in luptă.
Festivitățile au luat sfârșit cu recepția dată de Primarul Madri-
dului Românilor din Spania și celor veniți din alte țări. -

INSTITUTUL DE CULTURA ROMANO-GERMAN - odinioară la Berlin - și-a reluat activitatea, sub direcția D-lui GRIGORE MANOILESCU, având sediul la Muenchen. -

Dl.NELLO MANZATTI, a implinit la 24 Aprilie a.c. un sfert de veac de activitate muzicală, eveniment care a fost sărbătorit la Buenos Aires in cadrul unui festival. Cu acest prilej s'au cântat minunatele romanțe ale compozitorului sărbătorit. In fața unui numeros public, Dl.Nello Manzatti a evocat o serie de amintiri despre oameni și locuri dragi, evocare prezentată sub titlul de: "Voiaj sentimental". -

\+ + + + + +
\+ + +
\+ + + + +

= STIRI DIVERSE - NOTE - INFORMAȚII =

\+ "PRO BASARABIA". - Cu ocazia comemorării a 35 de ani dela Unirea Basarabiei, Societatea Studenților Români din Paris a hotărât crearea Asociației "Pro Basarabia", care, după ce va obține adeziunile marii majorități a emigrației noastre, ca un legământ de a lupta pentru recaștigarea provinciilor răpite, va avea de

de a lupta pentru recâştigarea provinciilor răpite, va avea de scop să difuzeze cât mai mult cunoaşterea drepturilor noastre i- prescriptibile şi să strângă in jurul ei toate personalităţile străine care ne pot ajuta la atingerea scopului urmărit. - Face apel, in primul rând la Basarabenii şi Bucovinenii aflători in Brazilia, de a se inscrie pe lista de aderenţi, ce le va fi prezentată in acest scop de un imputernicit al nostru, care le va da in acelaş timp toate informaţiile dorite. Adeziunile nu impl că nici o obligaţie bănească. Persoanele cu domiciliul in interior, doritoare a adera la această asociaţie patriotică, o pot face prin scrisoare, - "Căminul" şi-a luat obligaţia de a dirija toate aceste adeziuni locului in drept (la Paris). - Asociaţia, după constituire, va avea secţiuni in toate ţările, deci şi in Brazilia, dacă numărul adeziunilor din ţara respectivă va atinge cifra de cel puţin 50. -

+ **An primit spre publicare:** In urma hotărârii de perfect acord din ziua de 10 Febr.1953 luate de d-nii Stefan Baciu, Faust Brădescu şi I.G.Dimitriu, in calitate de membri fondatori, "Cercul Cultural Andrei Mureşeanu" din Rio de Janeiro se autodisolvă numai pentru următoarele motive: greutatea legalităţii lui, lipsa de membri, lipsa de fonduri şi imposibilitatea de a implini toate punctele de activitate enunţate in "Inştiinţarea" trimisă la 9 Iunie 1951 pretutindeni. Toată arhiva, cu gestiunea financiară s'a sigilat şi este in curs de trimitere Bibliotecii Române din Freiburg i.Br.Germania spre conservare. In consecinţă, nimeni nu mai este indrituit să vorbească, să acţioneze, să incaseze vreo cotizaţie, sau să poarte corespondenţă in numele acestui cerc, astăzi imaginar. -

+ REVISTA "INŞIR'TE MARGARITE" şi-a schimbat adresa. Actuala adresă este: Rua Presidente Backer, 240 (fundo), Niteroi-Icaraí, Est do Rio - Brasil.

+ CENTRUL SINDICAL AL ZIARIŞTILOR ŞI PUBLICIŞTILOR ROMANI DEMOCRAŢI IN REFUGIU a trimis Departamentului de Stat American şi org. "Free Europe" următoarea adresă: "Centrul Sindical al Ziariştilor şi Publiciştilor Români democraţi in refugiu, cu sediul la Paris, 4, rue du Général Lanrezac, ţine să informeze că aşa numitul "Comitet Naţional Român" constituit de Domnii C.Vişoianu şi Alexandru Cretzeanu - cu reşedinţa la Washington - nu a fost ales şi nu este recunoscut de organizaţia noastră. Acest Comitet s'a format singur, contrar tuturor principiilor democratice. Membri lui sunt lipsiţi de orice autoritate politică şi morală, iar Domnii VIŞOIANU şi Cretzeanu vor trebui să răspundă pentru delapidarea banilor publici. Nefiind ales in nici un fel de emigraţia română, el este un comitet de impostori şi uzurpatori." -

+ Din São Paulo. - La 27 Iulie a.c. a incetat din viaţă, după o scurtă suferinţă CONSTANTIN GEORGEAN, fost membru de onoare al Societăţii Culturale "Romania" din localitate. Transmitem pe această cale condoleanţe familiei. -Dumnezeu să-l ierte!

+ Dl. Mircea Lambrino, revendicând dreptul la moştenirea **rămasă in urma** morţii fostului Rege Carol II., afirmă, in petiţiunea inaintată justiţiei, că nu are pretenţii la Tronul României... Precum ca să ştim. Totuşi "Curierul Românesc", sesizând comicul situaţiei, se intreabă (in numărul pe luna Aprilie): Dece, la urma urmei nu ar avea această pretenţie? "Căci după eliberare, oricine va avea toate drepturile: ne vom afla intr'o ţară

pur democratică!!"

+ Ziua de 10 Mai a fost sărbătorită de lumea românească din omni grafic,, ca şi in anii precedenţi; s'au oficiat Te-Deum-uri, s'au rostit cuvântări ocazionale, s'au organizat festivaluri cu program artistic etc. Astfel a fost in Paris, Muenchen, Salzburg, Madrid, Buenos Aires, Londra, - in Canada, Statele Unite etc.

+ +++ +

ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

++

VIAŢA ROMANEASCA IN BRAZILIA

Sărbătorirea zilei de 10 Mai la São Paulo

In seara zilei de 9 Mai, Societatea Culturală "România" din São Paulo a organizat in salonul clubului C.M.T.C. din localitate un festival comemorativ, la care, pe lângă numeroşi membri ai coloniei române, au participat delegaţii coloniilor bulgare, poloneze şi croate, precum şi Consulul Venezuelei cu doamna. Au rostit cuvântări ocazionale dl. Augustin Hila, presedintele societăţii şi Dl. Septimiu Savu-Morozini. In continuare a avut loc un program artistic, la care şi-au dat concursul D-na Mariana Popescu-Fischer şi Dl. Puiu Cucu. -

A doua zi - Duminică 10 Mai - s'a oficiat de către Păr.Dr.Stefan Benţia un serviciu religios in biserica din Rua do Carmo, la care au luat parte ca invitaţi un număr mai mare de străini, in frunte cu reprezentanţi ai Bisericii Catolice Braziliene, precum şi români din S.Paulo. A vorbit cu acest prilej Pr.Prof.Carlos Marcondes Nietsche şi s'au ridicat rugăciuni in comun pentru desrobirea patriei române. La sfârşit s'au impărţit celor prezenţi nişte plachete cu harta României in imagini (reproducţie după originalul datorit pictorului Gh.Balan) şi note asupra zilei de 10 Mai. -

La Rio de Janeiro

In aceiaşi zi, Păr. Ştefan Benţia, şeful Misiunii Române Unite din Brazilia, s'a deplasat la Rio de Janeiro, unde la orele 6 seara a oficiat un Te-Deum la biserica Sf.Vasile. Au fost prezenţi la această slujbă, in afară de românii din colonia Rio, Ex.Sa Ambasadorul Spaniei şi reprezentanţi ai naţiunilor de dincolo de "cortina de fier". -

-- + -- + -- + -- + -- + --

CASA ROMÂNĂ din Rio de Janeiro

Datorită gestului plin de inţelegere al vrednicei noastre compatrioate, D-ra Aurelia Cocăneanu, dorinţa Românilor, nu numai din Rio, dar chiar a tuturor, din intreaga Brazilie, de a avea un local propriu, o casă sau cel puţin o sală in care să se poată intâlni, in care să poată petrece in comun in zile de sărbătoare, şi-a găsit in fine implinirea: D-ra Cocăneanu a pus la dispoziţia coloniei române casa D-sale din strada Santo Amaro no.191

Astfel, ziua de 10 Mai a putut fi sărbătorită de Românii din Rio, sub acoperişul acestui nou locaş românesc.

In ziua de 31 Mai, a avut loc alegerea comitetului administrativ, in sarcina căruia va cădea organizarea și conducerea noului așezământ național-cultural denumit CASA ROMÂNĂ.

Au participat la alegeri peste 100 de persoane, - din Rio de Janeiro, Niteroi și chiar și din São Paulo.

Președinte a fost aleasă, prin aplause unanime, D-ra Aurelia Cocăneanu. Tot prin aplause au mai fost aleși d-nii: Prof.Gheorghe Năsturel, in calitate de reprezentant al Românilor din S.Paulo și Prof.Dr.Eugeniu Bodea, ca reprezentant al Românilor din Porto Alegre. Restul membrilor din Comitet au fost aleși prin vot direct și secret, depe o listă cu 26 de candidați. In conformitate cu numărul voturilor obținute, au fost declarați aleși următorii 8 candidați:

1. Ing. Dumitru Mihăescu (69 voturi)
2. Prof. I.G.Dimitriu (63 ")
3. Paul Stoenescu (51 ")
4. Dr.Faust Brădescu (42 ")
5. Andrei Duchiade (35 ")
6. Atanasie Atanasiu (35 ")
7. Decebal Andrei (29 ")
8. Lt.Col.Eduard Ressel (19 ")

Comitetul astfel ales, in ședința sa de constituire ținută ulterior, a stabilit atribuțiunile membrilor:

Președinte: D-ra Aurelia Cocăneanu
Vice-Președinți: D-nii Ing.D-tru Mihăescu
Atanasie Atanasiu
Secretar General: Dl. Andrei Duchiade
Casier: Dl. Decebal Andrei
Bibliotecar: Dl.Paul Stoenescu.

Membri: D-nii Prof.I.G.Dimitriu, Lt.Col.Ressel, Dr.F.Brădescu, Prof.E.Bodea și Prof.Gh.Năsturel.

\+ + +

Pășind la realizarea programului propus, Comitetul Casei Române a organizat in ziua de 21 Iunie a.c. o petrecere românească, cu cântece și dansuri naționale. S'au servit gustări românești, iar amatorii de "Table" au avut prilejul să joace câte-o partidă, ca in țară, in vremurile bune. S'a organizat apoi o mică Tombolă, cu obiecte dăruite de membrii coloniei. A domnit tot timpul.- printre cei peste o sută de participanți - cea mai curată atmosferă de frățietate românească.

Recepția din 5 Iulie

In după-masa zilei de 5 Iulie, Comitetul CASEI ROMANE a organizat o receptie pentru reprezentanții Corpului Diplomatic din capitala Braziliei, precum și ai țărilor de după "cortina de fer". Au participat la această recepție peste cincizeci de persoane, intre cari: Ambasadorul Franței, Ambasadorul Chilei, Ambasadorul Columbiei, reprezentanți ai Ambasadei Statelor Unite, ai Ministerului de Externe al Braziliei, Ministrul Greciei, reprezentanți ai Poloniei, Bulgariei, Ungariei etc. Din partea Românilor, in afară de membrii Comitetului Casei Române, au participat: D-na Lucia R.Fernandes, D-na Mănescu, D-na Atanasiu, D-na Duchiade, D-na Stoenescu, D-na Margaritopol, Dl.Prof.Gh.Dănulescu, Dl.Avocat Nic.Iancu, Dl.Ing.Dan Idsinschi, Dl.Al.Nicolau, Dl.Dr.Mircea Brădescu, Dl.Ing.Marcu Nicolau, Dl.C-dor Beler etc.etc.

\+

Pentru ziua de 15 August "Casa Română" proectează organizarea unei "Șezători Românești", in cadrul căreia dl.Lt.Col.E.Ressel va vorbi despre: "Războiul de Intregire al Neamului". -

---

\+ Dl. Dr. Faust Brădescu, a fost invitat să țină o conferință la Colegiul Sto.Americo din São Paulo in cadrul ciclului "Spațiul Dunărean in Europa de mâine" organizat de Societatea Culturală Ungară-Braziliană ("Universitatea Liberă"). D-sa a acceptat invitația, anunțând că titlul conferinței - pe care o va rosti in l. portugheză - este: O ESPIRITO DE UNIDADE E A UNIDADE INTERNACIONAL. - Conferința va fi ținută la data de 15 August a.c. orele 18.

\+ "CERCUL DE AMICIȚIE al Refugiaților Națiunilor de dincolo de Cortina de fier" cu sediul in São Paulo, in ședința plenară dela 20 Mai a.c., și-a ales comitetul de conducere pe o primă perioadă de 6 luni. Au fost aleși: Președinte = Gen.P.Hodosy (Ungaria); Vice-președinte = Vladimir Scipio del Campo (Polonia); Secretar General = Nic.Iancu-Păltinișanu (România); Secretar: Lubomir Zaphyroff (Bulgaria); Cassier = Ion Dimitriu (România). Potrivit statutelor, in perioadele următoare de câte 6 luni, funcțiunile in Comitet vor fi indeplinite după un sistem rotativ, pe națiuni. Până in prezent s'au inscris in acest Cerc membri reprezentanți ai următoarelor națiuni subjugate de comuniști: Română, Poloneză, Maghiară, Bulgară, Croată. - Din lipsă de spațiu ne vedem nevoiți a amâna pentru numărul viitor publicarea "Declarației de Principii" și a programului de activitate al acestei noui organizații de infrățire intre popoare, care, in treacăt fie notat, intre alte scopuri, îl are și pe acela de a colabora la crearea climatului necesar in vederea realizării unei federații regionale Carpato-Dunărene. -

++

\+ La São Paulo au mai luat ființă câteva intreprinderi, comerciale și industriale, românești. Le dorim viață lungă și noroc in afaceri.

MERCEARIA PIRES (Paulescu & Toceanu) Băcănie-Delicatese-Băuturi
Rua Pires da Motta No.1049, Tel.312134

VERDESCU & Cia.Ltda. Fabricație de mașini electronice pentru Industrii. - Rua Ruy Barbosa, 708 (Campo Belo)

MERCEARIA OPRESCU & NICOLAU - (Băcănie-băuturi)
Rua França Pinto, 434 (colț cu Rua Humberto I.) Tel.72914

Români, - sprijiniți intreprinderile românești!

(VIAŢA ROMANEASCA IN BRAZILIA"- urmare)

+ In ziua de 26 Iulie a.c. a avut loc la "Casa Română" din Rio de Janeiro, o şezătoare culturală, care s'a bucurat de un deosebit succes. A vorbit Dl.Ing.D.Mihăescu, Vice-preşedintele Comitetului "Casei Române" despre misiunea şi programul de activitate al acesteia pe anul in curs. Succesul programului artistic l'a asigurat D-na Inge Maria Dimitriu, cântăreaţă de Operă acompaniată de maestrul Leonard. Ambii artişti au fost viu aplaudaţi de cei peste 150 prezenţi la acest festival. A urmat dans, bufet românesc şi o tombolă. -

+ Familia D-lui Victor Carâp (din São Paulo) numără de curând un nou membru: Leonard-Justin. Fericita mamă este colaboratoarea noastră, D-na Iulia Carâp (Daniela Movilă). Urăm noului născut - mulţi şi fericiţi ani de viaţă in care să fie neincetat bucuria şi fala părinţilor!

+ Organizarea primirii Monseniorului MALINOWSKI,care venind din Argentina va sosi la São Paulo in cursul lunei Septembrie cor., - precum şi strângerea memoriilor şi a semnăturilor dela diferitele grupe de exilaţi ai cortinei de fier, a fost incredinţată Comitetului "CERCULUI DE AMICIŢIE al refugiaţilor naţiunilor subjugate de comunişti in Europa centrală şi orientală" din S.Paulo. Comitetul va lucra mână in mână cu organizaţiile locale poloneze. Amănunte vor urma prin circulări şi anunţuri in ziare şi radio. -

DL.PAMFIL ŞEICARU DESPRE "SĂPTĂMÂNA ROMÂNEASCA"

In legătură cu Săptămâna Românească dela Madrid, despre care am relatat in altă parte a revistei, Dl.Pamfil Şeicaru, intr'un interwiew acordat unor ziarişti români din exil, declară că această manifestaţie a Românilor din Spania a servit mult propaganda naţională.

"Ceeace mă bucură - a spus D-sa - este faptul că s'au putut verifica imensele rezerve de idealism, de spirit de sacrificiu care există in rândurile emigraţiei. Am văzut oameni cari au venit val vârtej dela Paris, să aducă la vreme obiecte de artă populară românească, destinate să fie expuse. Am intâlnit tineri cari veniseră tocmai dela Salzburg să participe la această emoţionantă manifestare românească...Săptămâna Românească dela Madrid rămâne un exemplu de ce trebue să fie propaganda românească...." (Interwiew apărut in "Curierul Românesc" No.7-8)

S'A PRIMIT LA REDACŢIE: CURIERUL, buletin de ştiri (Rio de Jan.) No.42; CUGET ROMANESC, III.1; CURIERUL ROMANESC, I.7-8; CAHIERS DE LA ROUMANIE OUVRIERE, No.4; EXIL, I.2; INŞIR'TE MARGARITE, III.9; LIBERTATEA, III.21-22, 23-24; LA NATION ROUMAINE, VI.109, 110, 112, 113, 115, 117; TROIŢA, 1, 4 şi 5; VATRA, 27, 28, 29, 30, 31; VERS, III.1; VESTITORII, III.6 şi 7. -- C A R Ţ I : A.D.Xenopol-Istoria Românilor din Dacia Traiană- vol.I.trad.din l.franceză de N.S.Govora Colecţia "Carpaţi" Madrid 1953; Avocat N.Arnăutu: "Noi şi Ruşii"- Ed."Cuget Românesc", B.Aires, 1953; Anişoara Stan: They crossed mountains and oceans, N.York 1947 şi: The Romanian Cook Book - N.York 1951. -

+ + + D I N T O A T A L U M E A + + +

Incetarea din viaţă a Generalului Rădescu ne-a surprins pe toţi. Emigranţa română pierde un bun patriot, tocmai in momentul in care strădania, depusă ani de-a rândul, de a uni pe românii din exil, intrase - credem - pe un făgaş nou, promiţător de rezultate. Dar voia Domnului a fost ca să ne părăsească, pentru totdeauna. Dumnezeu să-l ierte!

In R.P.R. se fac pregătiri febrile in vederea festivităţilor ce vor avea loc in curând, in capitala ţării. Intre 25 Iulie şi 1 August, se va ţine la Bucureşti al 3-lea congres mondial al tineretului, după care va urma in continuare, dela 2 la 16 August, festivalul - tot "mondial" - al "păcii" şi "prieteniei" intre popoare, organizat de tineret şi studenţime. Zice-se că vor participa nenumărate naţiuni la aceste serbări. Fraza lansată de comunişti ad-hoc, pentru a atrage cât mai multă lume, in vederea satisfacerii unor scopuri de propagandă prea bine cunoscute, este: "Toate drumurile duc la Bucureşti!" - In loc de pâine... circenses! Renunţăm la alte comentarii.

S'a incheiat insfârşit armistiţiul in Corea. Rămâne de văzut dacă acest act va aduce după sine o scădere a tensiunii dintre Occident şi lumea comunistă, - sau fi va da răgaz ultimei de a promova un alt focar de conflicte, fie in Indochina sau chiar in Europa. In tot cazul, războiul rece va continua.

După debarcarea şi arestarea lui Beria, mulţi au susţinut că nici poziţia lui Malenkov nu va rămâne firmă, dând ca posibilă intervenţia directă a unor generali. Vom vedea. Avem prea puţine informaţii verificate ca să putem conchide clar. Ne indoim totuş Ni-se pare că Malenkov a pus mâna solid pe frâu. Ne putem aştepta la tot felul de surprize.

Grevele şi manifestaţiile de protest impotriva regimului de sclăvie comunistă in zona sovietică a Germaniei, dovedesc că poporul german este hotărât să lupte pentru scuturarea jugului moscovit. Nu ne-ar mira dacă intr'un viitor apropiat aceste manifestaţii se vor repeta, luând forme de răzmeriţă. Interveni-va Occidentul Liber? Cum? Deocamdată in acest mult slăvit Occident, mai sunt şi de aceia cari privesc cu ochi răi o eventuală eliberare a germanilor din est, urmată de o unire cu Germania de Vest.

Distribuirea pachetelor de alimente dăruite de Statele Unite pentru populaţia flămândă din zona rusească a Germaniei, pare a fi incurcat rău socotelile comuniştilor. Argumentele pe cari le aduc comuniştii pentru a impiedeca impărţirea alimentelor, precum şi măsurile ce au inţeles să ia, nu par deadreptul copilăroase.

Zeci de mii de intelectuali, oameni de cultură şi de reală valoare pentru omenire au fost căsăpiţi de fiarele roşii din stepă. In puşcăriile şi lagărele de muncă forţată din raiul comunist mor necontenit de inaniţie sau in urma schingiuirilor suferite alte zeci şi mii de fiinţe nevinovate. Gesturile de protest, schiţate cu acest prilej de "lumea civilizată" au fost mai mult decât palide. Intervenţii in favoarea acestor nefericiţi nu s'au făcut decât in mod cu totul platonic, am zice: mai mult de văzul lumii. In schimb, pentru nişte spioni, puşi in slujba celui mai feroce i-

namic al umanităţii şi al civilizaţiei, exponenţii acestei civilizaţii insăşi - profesori,oameni de ştiinţă, savanţi, bărbaţi de Stat,ba chiar şi feţe bisericeşti, s'au sesizat cu nespusă grabă,unindu-şi glasurile intr'un singur cor,care a răsunat dela un capăt la altul al lumii şi au cerut in numele umanităţii graţierea lor. Iar acum, nu de mult, când cu arestarea lui Beria, alţi vajnici apărători ai drepturilor omului s'au intrunit intr' o capitală din luminatul Occident (şi incă intr'una al unui Stat ce se consideră anti-comunist şi apărător activ al culturii creştine impotriva ofensivei barbare din Est) redactând un memoriu către noul "tătuc" al omenirei,prin care cereau clemenţă pentru fiorosul criminal, fostul şef suprem al şi mai criminalelor"instituţii" G.P.U.,N.K.W.D. şi cum se mai cheamă. - Ne mulţumim a adăuga doar atât: nu mai inţelegem nimic...

+ +

Una din cele mai de seamă reviste de politică externă, FOREIGN AFFAIRS, in numărul pe Aprilie a.c., anunţând cartea d-lui HORIA SIMA "Destinée du nationalisme", scrie următoarele despre autor: "Figura proeminentă in mişcarea fascistă europeană dela 1930 - a fost şeful Gărzii de Fier - " iar despre conţinutul cărţii, arată că autorul reflectează intr'ânsa "asupra ultimei prăbuşiri şi propune alianţă cu democraţia."

++

Redacţionale

Apărem de astă dată cu intârziere. Din multiple motive,intre care,lipsa de bani nu este ultimul. Apoi intreaga muncă,cu scoaterea revistei - (majoritatea cititorilor ştiu desigur cât lucru dă o publicaţie scoasă la mimeograf) - e făcută de o singură persoană,care mai are o sumedenie de alte indatoriri, ca spre exemplu: câştigarea existenţei,etc. Sperăm că cititorii ne vor inţelege, - şi nu vor fi supăraţi pe noi din această pricină...

Din cauze ce ne-au rămas inexplicabile (vina neputând fi,totuşi,decât a serviciului postal local) cele două cărţi: "Romanian Cook Book" şi "They crossed mountains and oceans" ce ne-au fost expediate de D-na Anişoara Stan incă din Decembrie anul trecut, le-am primit abia acum. Odată cu mulţumirile noastre,rugăm pe autoarea celor două meritoase lucrări apărute in l.engleză, să ne ingădue de a ne ocupa in numărul viitor,cu recenzarea acestora,dat fiind că in numărul de faţă nu ne mai este posibil. Activitatea scriitoricească a D-nei Anişoara Stan,pornită dintr' o caldă dragoste pentru neamul şi ţara de baştină de care continuă a se simţi strâns legată,ne este cunoscută de altminteri din paginile confratelui nostru "VERS"...

Au subscris abonamente de susţinere - in cursul ultimelor 6 luni - următorii:

Dl.Petru Mihnea, comerciant,S.Paulo; Dl.D-tru Toceanu,comerciant,S.Paulo. Le exprimăm aci mulţumirile noastre.

Lista ziarelor,revistelor etc.sosite la redacţie: v.pag.

x x x x x
x x x x
x

PAGINI
PENTRU DESCREŢIREA FRUNŢII

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

SFÂRŞITUL LUMII

Pe terasa unui mare hotel din Elveţia,unde in fiecare după masă o mulţime elegantă şi cosmopolită işi făcea obişnuita siestă, savantul astrolog X.Y. işi expuse intr'o zi părerea,sprijinită pe solide argumente ştiinţifice: că sfârşitul lumii se apropie cu paşi giganţi. Numi câteva corpuri cereşti,care după calculele sale,se vor ciocni cu pământul,foarte probabil incă in această decenie. Lumea prezentă rămase adânc impresionată de spusele savantului şi incepu să discute,impărţită pe mici grupuri,in ce fel s'ar putea salva oamenii in cazul unui astfel de cataclism.

Un reporter,care se afla şi el la faţa locului,işi luă osteneala a intreba pe fiecare din oaspeţii prezenţi,in parte,de modul in care gândesc a proceda faţă cu sumbrele perspective.

Primul interogat fu un bogătaş din Statele Unite, care răspunse fără a sta mult pe gânduri:

"Sper că voiu obţine la timp locuri in avionul-rachetă,pentru a zbura cu intreaga familie in lună. Natural,pe partea ei insorită. Aci voiu aştepta până se va linişti pământul..."

Un rus interveni neintrebat:

"După câte ştiu,luna este de mult deja teritoriu sovietic. S'ar putea să mă inşel, - in care caz mă voiu stabili,deocamdată, pe partea din umbră, - inaintând apoi,cu timpul, pas cu pas..."

Reporterul işi luă notiţe. Ii păreau interesante pentru ziarul său. Profită de momentul in care chelnerul hotelului trecu prin apropiere, ducând unui client - desigur neamţ - o halbă cu bere:

"D-ta ce părere ai..?"

Chelnerul,care era elveţian,se opri,dând din umeri:

"Pe noi nu cred să ne atingă această nenorocire, - Elveţia a fost dintotdeauna neutrală..."

O franţuzoaică cochetă,zâmbi:

"Parbleu, mult aş da să ştiu ce se va purta cu această ocazie: rochie de seară cu umerii decoltaţi, sau poate bluză de organdi cu fustă scurtă in careuri...?"

Un domn inalt şi uscăţiv,cu pipa in colţul **gurii** şi mâinile adânc vârâte 'n buzunarele pantalonilor, veni şi el la rând:

"All right, - noi vom mobiliza flota imperiului,pentru orice eventualitate. Dealtfel, nu cred că e recomandabil să părăsim precipitat pământul, - căci mai târziu s'ar putea face bune afaceri cu prilejul reconstrucţiei..."

Singurul care refuză un răspuns precis,fu un turc. Sorbindu-şi liniştit cafeluţa,se mulţumi a pronunţa un singur cuvânt:

"Kismet!"

Deasemeni un ceh,care ceru o păsuire de 48 de ore,pentru a cere cuvenitele instrucţiuni dela Moscova.

Reporterul işi roti privirea in jur. La o măsuţă singur,sedea neamţul,cu halba-i de bere in faţă. Se hotărî să-i pună şi acestuia intrebarea stereotipă. Interogatul se intoarse pe scaun

şi aruncând o privire jenată reporterului, zise:

"Eu nu zic nici aşa, nici aşa. Nu sunt nici pentru, nici contra. Ştiu doar una: dacă lucrurile vor ieşi pe dos, eu voiu fi vinovatul!.."

$$$$$$$$$$$$$$$

Denis L.Lively (Detroit,U.S.A.) a inaintat proces de divorţ soţiei sale pe motiv că aceasta işi hrăneşte câinele numai cu "filé mignon" şi sandwişuri cu frişcă. Judecătorul incercând o impăciuire, a impus pârâtei să-şi ingrijească soţul de aci inainte cel puţin aşa de bine cum ingrijeşte de câine...In cazul că intervenţia judecătorului va da roade, Mr.Lively va duce in viitor o viaţă de...câine.

\+ + + + + +

MEDICUL CATRE PACIENT: Starea sănătăţii d-tale e destul de ingrijorătoare, - hm, desigur că bei băuturi tari..?

PACIENTUL: Cu plăcere, d-le doctor, dacă chiar doriţi să faceţi cinste, nu refuz...

\+ + + +

\- D-ta,care suferi cu ochii intr'un aşa avansat grad,n'ai trebui să joci seară de seară biliard.

\- Din contră, medicul mi-a recomandat ca să privesc cât mai mult la verde...

\+ + +

\- Vinul e o adevărată otravă pentru oameni.

\- Nu vorbi prostii, - apa e cu mult mai primejdioasă, de apă au murit cei mai mulţi oameni, nu de vin!.

\- Imi pare că tu vorbeşti prostii...

\- Deloc. Gândeşte-te numai la potop...

\- - -

\- Nu te supăra dragă,dar trebue să mărturisesc că nu prea ai gust; te-ai căsătorit cu o femee urâtă ca noaptea. (Aruncând o privire spre cea in cauză,continuă cu glas scăzut): Tu nu vezi? E bătrână,slabă,peltică, antipatică...

\- Nu te jena, poţi continua cu voce tare, - soţia mea e surdă...

\- - -

PROFESORUL: Şi acum vă dau o temă: să-mi calculaţi ce profit aduce un capital de 5 milioane lei in timp de doi ani la o dobândă de unu la sută.

Elevii se pun pe socotit. Numai Iţic,băiatul lui Herşcu Goldstein,rămâne impasibil,privind plictisit la colegii săi.

\- Ce-i cu tine Iţic, tu de ce nu socoteşti? - il intrebă profesorul.

\- Un procent nu mă interesează, d-le profesor, - răspunde acesta scurt. -

\- + -

"CAMINUL"

Redacţia şi Administraţia: Rua José Antonio Coelho,629.
São Paulo - Brazilia.